

La mort d'Itziar Castro era certa

Itziar Castro, durant una entrevista amb aquest diari JOAN SABATER.

L'actriu i cantant Itziar Castro va morir ahir a la matinada després de patir una aturada cardíaca a la piscina municipal de Lloret de Mar mentre feia un assaig amb Anna Tarrés per a un espectacle de natació sincronitzada. L'avis a emergències es va fer a les 1.25 h, i el SEM, els primers d'arribar, li van fer maniobres de reanimació fins a les dues, però no va ser possible salvar-li la vida. Aquesta va ser la notícia del dia d'ahir, dia de la Puríssima a tots els mitjans. Jo vaig tenir constància de la mort d'Itziar Castro a les 6.26 h del matí. En saber-ho, vaig fer un rastreig a l'hemeroteca sobre el currículum d'aquesta actriu "catalana, d'origen gallec i nom basc", com es definia ella mateixa, i de comprovar que tot just dijous al vespre havia fet diversos posts a X, entre els quals un de molt simpàtic amb imatges d'animals on deia: "Per a la propera vida, demano ser el gos que s'abraça al seu amo en un vaixell. Això és vida de gos." I també havia penjat la notícia de la detenció d'un noi de 17 anys per

l'agressió sexual a una nena de 9, amb el simple comentari: "Bufff." I un dia abans havia penjat vídeo dels assajos de natació sincronitzada per a la gala de Nadal que feien a Lloret amb "la gran Anna Tarrés" a la piscina de Lloret.

I un cop repassada breument la vida de l'actriu que acabava de morir sobtadament a Lloret de Mar i haver establert un lligam de simpatia envers ella llegint una entrevista i veient els seus darrers missatges, a les 7 del matí vaig fer una notícia breu que vaig penjar a X i a Facebook. Immediatament hi va haver reaccions i comentaris a la notícia.

A part de les persones que es lamentaven per la sobtada mort d'una persona tan jove, 46 anys, i dels que feien el típic missatge de "descansi en pau", hi va haver qui va preguntar si es tractava d'una broma. Però a quin cap li entra que un periodista pugui fer broma amb la mort d'una persona? Alguns es preguntaven o qüestionaven si allò que deia podia ser veritat. Cosa que d'alguna manera venia a insinuar que jo podia ser una mentidera. Per sort hi va haver reaccions que apuntaven que jo tenia credibilitat com a periodista i que no podia ser que mentís. Moltes gràcies! Un seguidor, escriptor i amic em va contactar a través del Whatsapp per preguntar-me si era cert "això de la Itziar Castro" i em va confessar que temia que no m'haguessin hackejat el compte de X. Dons no, no. No havia estat cap hacker que ho havia escrit, ho havia fet jo amb tot el meu enteniment i intencionalitat. Encara hi va haver algú que va dir que ho havia mirat a Google i no ho veia enlloc. Com si les notícies no les donéssim els periodistes i només ho pogués fer el senyor Google! Després dels missatges de dubte van arribar les trucades de mitjans audiovisuals que volien confirmar que realment el que havia publicat era veritat i si estava confirmat que Itziar Castro era morta. Es veu que no se'n refiaven.

Però què li passa a la gent? Per què dubtaven que la notícia fos certa? Per què no es creien que Itziar Castro havia mort? Com si la realitat no ens mostrés que cada dia gent de totes les edats mor en circumstàncies diverses i inesperades. "Morir és molt fàcil. No has de fer res i la mort ja arribarà sola." Aquestes paraules les he sentit a dir moltes vegades al forense Narcís Bardalet. És una veritat irrefutable. Descansa en pau, Itziar.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 09-12-2023, Pàgina 32
-El Punt Avui. Nacional 09-12-2023, Pàgina 32

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/2363885-la-mort-d-itziar-castro-era-certa.html>